

Column

Van slem tot splinter, van singleton tot renonce, van snijden tot duiken, van vork tot dummy – elke benaming kent haar oorsprong, betekenissen, anekdotes en associaties. In iedere uitgave van Bridge neemt bridgeliefhebber Cor Oliemeulen bekende termen onder de loep.

BLACKWOOD HOEFDE MAAR TOT 4 TE TELLEN

Er bestaan drie types bridgespelers: zij die kunnen tellen, en zij die niet kunnen tellen! Wie goed kaarten kan tellen, speelt meestal beter. Wie niet goed kaarten telt, verliest de slag. Een winnaar telt zijn *losers*, maar ook *losers* tellen de punten van hun kaarten. Kaartpunten zijn even overzichtelijk als taartpunten.

Althans, dat dacht ik tot ik onlangs een oud boekje kocht: *Weens bij bridge*. Aas = 7 punten, heer = 5 punten, vrouw = 3 punten, boer = 1 punt. Voor de manche in sans heb je dan geen 25 maar 40 punten nodig. Eén van de partners van deze Weense wals weet al na de eerste driekwartsmaat hoeveel punten beide handen samen bevatten.

Iets ingewikkelder is het tellen van Zar-punten: aas = 6, heer = 4, vrouw = 2, boer = 1. Tel vervolgens de lengte van de twee langste kleuren bij elkaar op, en trek de lengte van je kortste kleur af van de lengte van je langste kleur. Ben je er nog? Op de website van een Amsterdamse bridgeclub staat een bizar voorbeeld: oost opent met 8 punten (4540-verdeling) en west heeft 9 punten (5503-verdeling). Ongelooflijk, groothartenslem geboden én gehaald!

Spelers die de bridgetafel liever niet volstouwen met telramen en rekenmachientjes hoeven in feite maar tot vier te kunnen tellen om slem te bereiken. Dat hebben zij te danken aan de Amerikaan Easley Blackwood die in 1933 zijn naam gaf aan een biedconventie waarmee je azen vraagt. Maar diens zoon moest zich weer zo nodig uitsloven. Easley Blackwood jr. is namelijk beroemd vanwege ontelbare muziekcomposities in afwijkende toonladders, met als duizelingwekkend hoogtepunt het vierentwintigtoonsysteem. Hoe dan ook is de naam Blackwood uit het goede hout gesneden.

COR OLIEMEULEN